

Și-atunci cineva veni cu o idee!...

Locatarii din cartierul Rozelor îi construira lui Tutu un lift în exteriorul blocului. Nimic complicat. Era un fel de cușcă deschisă care urca și cobora cu ajutorul unei funii groase și-al unui scripete.

Blocul avea cinci etaje, iar Tutu se lăuda peste tot că el locuiește la etajul șase.

Noaptea dormea pe bloc în căsuța lui, dimineața cobora cu liftul, salutându-și vecinii în dreptul fiecărei ferestre pe la care trecea.

„Bună dimineața, domnule Georgescu!” „Bună dimineața, bunică Maria!” „Bună dimineața, micuțule Ștefan!”

Toată lumea îi răspundea bucuroasă. Ba unii chiar îi ofereau câte o mână de verdețuri când trecea prin dreptul ferestrei lor.

— Bună dimineața, Tutu-de-pe-bloc! îi răspundeau cei salutați.

Într-o altă zi, când băieții se pregăteau să joace fotbal în curtea dintre blocuri, Tutu îl văzu pe Aurel posomorât pe marginea terenului. Se aleseseră echipele, dar Aurel fusese lăsat pe dinafară. Tutu vedea tot din căsuța lui de pe bloc, căci el, ca de obicei, trebuia să fie arbitrul partidei. A avea un fluier la gât și sufla în el de câte ori mingea ieșea în afară sau de câte ori observa vreo intrare la mingea mai... neprietenoasă.

Acum, însă, deși toată lumea aștepta să fluiera începutul partidei, Tutu nu sufla deloc în fluier.

— Hei, Tutu, cât mai așteptăm? Haide, fluieră! Să începem! strigau, de jos, băieții la el.

— Dar Aurel de ce stă pe margine? îi întrebă elefântelul.

A doua probă. Elefăntelul aduse un lighean cu apă.
— Cine are nasul atât de mare încât se poate spăla cu el pe cap?

Iar copiii se înghesuiră lângă lighean. Unii încercau să ia apa în palme, dar Tutu îi avertiza să nu trișeze. Alții voiau să tragă apa pe nas și-apoi să o sufle în sus. Dar ei nu puteau să suporte apa în nări. Era o veselie la acea întrecere! Aurel avu ideea să vină cu un furtun și să tragă cu nasul prin furtun apa, apoi să o sufle. Ideea li se păru foarte ingenioasă celorlalți copii. Însă elefăntelul îi avertiză că furtunul nu e nasul lor.

Apoi Tutu trase apa cu trompa din lighean și-ncepu să-și facă duș cu ea. Și se mai premie o dată cu niște bomboane.

*Eu sunt elefăntelul Tutu
Și-s rudă bună cu mamutu'.
Iar nasul meu i-așa de mare
C-o ia-nainte la plimbare.*

